

TRO & MISSION

Cambodjanernes tro på Gud fik stor betydning for Cecilies trosliv

> SIDE 6

TEMA:
**DEN
FORFULGTE
KIRKE**

> SIDE 22

RETRÆTELEDER OPFORDRER TIL
AT SØGE STILHED MED GUD

> SIDE 10

OVER 2.000 BØRN OG UNGE PÅ
LEJR I LM I 2025

> SIDE 18

BÅDE FLERE KRISTNE OG
MUSLIMER I INDONESIA

> SIDE 34



Program

Lørdag d. 9. maj

Ringsted Kongrescenter

Formiddag

9.30

Ankomst og kaffe

10.15 - 11.45

Fællessamling for alle generationer
Kristian Larsen

Sammen i Jesus

12.00

Frokost

13.00

Møde for de voksne og LMU'ere
Peter Rask

**Sammen så flere
møder Jesus**

Efterfølgende kaffe

13.00-17.00

Aktiviteter for
børn og juniorer.

15.00-17.00
Bobletræf



Eftermiddag

15.00-15.45

Seminar 1: Sammen i mission
Charlotte Bech, Enok Breum Mogen-
sen, Emilie Husted Ambrosen & Rakel
Toxværd

Seminar 2: Sammen med Gud
i hverdagen
Anders Landkildehus m.fl.

Seminar 3: Sammen som familie
Peter Thorsen

16.15-17.00

Seminar 4: Sammen eller hver for sig?
Søren Skovgaard Sørensen & Lars
Malmgaard Jensen

Seminar 5: Sammen for evigt?
Kristoffer Enevoldsen

Seminar 6: Sammen i hverdags-
relationer
Missa Eriksen

Posteløb

Hele dagen:
Sammen på tværs
af generationer
- posteløb rundt i
Ringsted
kongrescenter.
LMBU

Husk at aflevere
svarark inden
kl. 19.00

Aften

17.30

Aftensmad

19.00-20.15

Festsamling for alle generationer
David Jespersen

Sammen hele vejen

Efterfølgende kaffe

20.30

Koncert med Genskær



21.30 Tak for i dag!

INDHOLD



- 6 Portræt
Cecilies billede af Gud er vokset hele livet



- 10 PORTRÆT
Ud af hverdagens hamsterhjul

16 LM RUNDT

- > Unges input får plads i LM's Landsstyrelse
- > Hvad får menighederne ud af at sende de unge på musiklejr?
- > Lejrarbejdet er fortsat populært blandt børn og unge
- > Vi kom tæt på missionærernes liv

22 TEMA: DEN FORFULGTE KIRKE

- > Den forfulgte kirke kan inspirere os
- > Jeg er også en del af den forfulgte kirke
- > Cambodjanere må vælge mellem Jesus og familien

28 KIRKEN VERDEN RUNDT

31 NYT FRA LM

- 32 Menighedslivet er et fakkeloptog - ikke et stafetløb

34 PORTRÆT

Man sætter pris på sin tro, når man møder undertrykkelse



MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN

ANSV. REDAKTØR

MHT@DLM.DK

FÆLLESSKABET ER INGEN BAGATEL

Der er faktisk ikke så længe til LM's landsmøde den 9. maj. Her er temaet "Sammen", og du kan læse mere om landsmødetemaet på side 36-37 i dette og i de kommende numre.

Men hvorfor er det vigtigt at mødes om netop det tema? Skulle vi ikke mødes om noget mere "centralt"? Det er jo hverken fællesskabet eller samhørigheden kristne imellem, som frelser et menneske

VI ER JESU KROP

I en sammenhæng som LM, hvor vi gør en dyd ud af at have fokus på det centrale i Bibelen, er der en risiko for, at vi får gjort det kristne fællesskab til en bagatel. Måske kan sådan en attitude faktisk have særligt gode vækstbetingelser, hvor evangeliets forkyndelse til den enkelte står centralt, og hvor vi frelses som individer og ikke som fællesskab.

Men menigheden er mere end et publikum til prædikenen. Vi er ikke bare sammen for at agere lovsangsbandets kor. Paulus beskriver kirken som Jesu krop. Det er ikke en bagatel, det lyder faktisk temmelig vildt!

ET MIDDEL MOD ÅNDELIG HUDSULT

For alle dem, som fra tid til anden kan føle, at Gud er fjern, kan menigheden faktisk være en del

af løsningen. Det kristne fællesskab og sammenhold kan være et middel mod længslen efter samhørigheden med Gud, mod den "åndelige hudsult".

Det kram, jeg savner fra Gud, kan jeg få af min ven i kirken, og menighedens konkrete hjælp og kærtegn har i virkeligheden Gud som afsender. En af pointerne med menigheden er netop at være Guds synlige og mærkbare tilstedeværelse på jorden. Det er ikke en bagatel, nej, det er faktisk temmelig vildt!

FORENET MED GUD I FÆLLESSKABET

Kommer vi til at bagatellisere det kristne fællesskab – eller skænke det minimal opmærksomhed, risikerer vi, at vi kommer til at se stort på en af de primære måder, Gud har valgt at være i verden på. For hvis Paulus har ret, når han omtaler kirken som Guds krop, sættes du og jeg faktisk i forbindelse med Gud selv, når vi er sammen. Jesus siger det også ganske klart, når han fortæller os, at dér hvor to eller tre er forsamlet i hans navn, vil han være midt iblandt os.

Af den grund er alle, som kommer – og ikke bare de åndeligt modtagelige – garanteret et møde med Gud til forårets landsmøde. Vel mødt!

REACH!

BLEV MEDIEVOLONTØR

LM søger **medievolutør** til det internationale arbejde i Tanzania for Soma Biblia.

Arbejdet er fra sommeren 2026 og ti måneder frem. Er det dig, vi leder efter?

Læs mere om stillingen på dlm.dk/job, eller kontakt en af LM's missionskonsulenter:

Rebekka Zoll Landkildehus,
rzl@dlm.dk / 48 20 76 73
Ole Malmgaard,
om@dlm.dk / 40 80 38 23



UGE 12 ER LIG MED MISSIONSUGE

Fra den 15.-22. marts opfordrer vi alle forsamlinger i LM til at have særligt fokus på international mission.

Med blandt andet forslag til prædiketekster, hilsner fra missionsærer og volontører samt bibelstudie og aktiviteter for juniorer og teenagere lægges der op til en spændende og givende uge for alle arbejdsgrupper i LM.

FOTO: ENOK BREUM MOGENSEN



Efterskoleelever på udebane i Tanzania

Midt i januar rejste 22 elever og tre lærere fra Løgumkloster Efterskole til Tanzania.

Eleverne går alle på efterskolens FokusKristendom-linje, og formålet med turen var at give dem et nært indblik i både tanzanisk kultur og det missionsarbejde, som Luthersk Mission gennem årene har været med til at etablere.

Allerede den første dag gik rejsen fra storbyen Dar es Salaam cirka 500 kilometer ind i landet til Iringa.

Med på turen var lærer Enok Mogensen, der selv tidligere har været udsendt af Luthersk Mission. Han fortæller, at mødet med landet gjorde stort indtryk på eleverne.

"Eleverne var tydeligt begejstrede over at møde en helt anden kultur," siger han.

Særligt mødet med tanzaniske børn gav anledning til eftertanke hos de danske unge.

"At opleve børn, der har meget lidt, men som alligevel har et rigt børneliv fyldt med leg og glæde, gjorde et stærkt

indtryk på eleverne," fortæller Enok Mogensen.

Hver aften sluttede dagen med en fælles "delerunde", hvor oplevelserne blev vendt og sat i perspektiv.

DÅB PÅ NOMADEBOPLADS

Et af turens højdepunkter var deltagelsen i en dåb på en nomadeboplads, hvor fem personer fra barabaig-stammen skulle døbes.

Da der ikke var nogen kirke, var eleverne med til at indrette en midlertidig dåbsplads blandt andet ved at bære træstammer frem, så alle havde noget at sidde på.

Efter dåben deltog eleverne i stam-medans sammen med lokalbefolkningen – en oplevelse, der af mange blev beskrevet som både stærk og meget autentisk.

Eleverne fik også mulighed for selv at bidrage aktivt undervejs på rejsen. På en privatskole uden for Iringa underviste de tanzaniske elever og fortalte på engelsk om skolelivet i Danmark.

FOTO: IWAN BACH JAKOBSEN



FÆLLESSKAB PÅ LOLLAND-FALSTER

LMU havde inviteret hele afdelingen til middag og en festlig aften under overskriften "Sammen i tro". Aftenens indhold bød, ud over middagen, også på lovsang og livsfortælling fra en af menighedens ældre medlemmer. Det blev til stor inspiration og opbyggelse. LMU'erne benyttede anledningen til at fortælle om LMU's landsindsamling i Cambodja og opfordrede de lidt mere pengesterke gæster til at støtte projektet.

FOTO: MARGUNN SALMELID



Evangeliet til børn har fået hjul

Søndag den 25. januar var LM's missionærer og volontører i Iringa tidligt oppe. Kirken i Igumbilo havde inviteret dem til at komme med aktivitetsbilen Cheza Cruisa til søndagsskolen ved gudstjenesten kl. 7 om morgenen.

Trods det tidlige tidspunkt deltog over 150 børn i aktiviteterne.

"Desværre var der ikke plads nok til, at man kunne spille fodbold, men det øvrige legetøj – som for eksempel sjippetovene – blev brugt flittigt – og endda midt på vejen," fortæller Margunn Salmelid.

Efter aktiviteter og leg spillede volontørerne dukketeater for børnene, før dagen sluttede med en andagt.

FOTO: JOHANNES JENSEN



RAYAU ER ANSAT PÅ LIVING HOPE CENTER MED STØTTE FRA MISSIONSFONDEN

Rayou, der er tidligere studerende på LM's kollegie i Siem Reap, er blevet ansat på Living Hope Center. Hans ansættelse på centret er blevet mulig på grund af støtte fra Missionsfonden, som betaler Rayaus løn i et år.

Missionsfonden er en tværkirkelig fond, som støtter kristent missionsarbejde og gerne vil støtte LM's måde at drive traditionel mission på, hvor der er fokus på evangelisation.

KONTAKT NR. 1 I 2026 UDGÅR

De to første numre af det elektroniske blad Kontakt bliver i 2026 slået sammen til ét nummer, der udsendes først i marts.





Som efterskoleelev blev
Cecilie klogere på Guds
hellighed og fik dermed sit
billede af Gud udvidet.

CECILIES BILLEDE AF GUD ER VOKSET HELE LIVET

Cecilie Idorn **har kendt Gud hele sit liv**, men både på efterskolen, ved samtaler med gymnasiekammerater og som volontør har hun fået nye facetter på, hvem han er.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO MORTEN FRIIS

Cecilie Idorn har valgt at tro på Gud – samtidig med, at hun ikke er i tvivl om, at det er Gud, der skaber troen i et menneske.

Den 22-årige elev på LMH kan godt selv høre, at det lyder lidt som et paradoks, og hun uddyber:

"Selvom det er Gud, der skaber troen, har man et valg, om man vil tro eller ej. Nogle gange skal man aktivt sige: 'Gud, jeg vælger dig,'" siger hun.

"At troen er givet af Gud, betyder også, at det ikke er følelser, der skal drive min tro, og det er jeg virkelig glad for – selvom jeg elsker, når der er følelser, og jeg oplever, at Gud er nær."

Det kan være i forbindelse med lovsang, eller når hun kigger ud over naturen.

"Så kan jeg virkelig tænke: 'Wow, Gud er stor.'"

PÅ EFTERSKOLEN MØDTE JEG GUDS HELLIGHED

Cecilie er vokset op i en kristen familie i Kastруп ved København og har, med egne ord, været kristen hele livet.

"Livet i en kristen familie var det billede, jeg havde af verden, men lige så stille gik det op for

mig, at alle ikke er kristne," fortæller hun.

Første gang var, da de ikke skulle synge bordvers hos naboen, og senere, da der kun var tre-fire kristne i hendes klasse på den kristne friskole, hvor hun gik.

"De voksne på skolen var kristne, og det var virkelig rart. Så kunne de svare på kammeraternes mange kritiske spørgsmål," siger hun.

"Men jeg mærkede også, at deres spørgsmål slog lidt hårdt, for 'det er jo det samme, jeg står for.'"

I niende klasse kom Cecilie på efterskole, og det var en helt ny situation for hende.

"Pludselig var vi mange kristne, og der var bibelundervisning og mange samtaler," siger hun.

Bibelundervisningen gik dybere ned i Bibelen, end hun havde mødt tidligere, og der så hun nogle sider ved Gud, som hun ikke havde lagt mærke til før.

"Det var en lidt voldsom oplevelse, og jeg fik et andet billede og bredere Guds-billede. Han var ikke længere kun den gode, kærlige far, men jeg så hans hellighed, at han virkelig ikke kan acceptere synd."



Det blev en øjenåbner for mig om, hvor meningsløst alting er, hvis ikke der er en Gud, der har skabt det hele.

ALT ER MENINGSLØST UDEN GUD

Efter efterskolen begyndte Cecilie på gymnasiet, og der mødte hun igen en ny verden.

"Mange af mine kammerater gik meget op i klimaet, og det gik op for mig, at det var det eneste, de havde at gå op i. Og de var virkelig bange for, at det hele ville gå under, hvis der ikke bliver rettet op på klimaet," siger hun.

"Det blev en øjenåbner for mig om, hvor meningsløst alting er, hvis ikke der er en Gud, der har skabt det hele. Og jeg fandt stor trøst i, at jeg kender Gud, der har styr på det hele."

Cecilie fik mange samtaler om det med sine kammerater, og det var nyt for hende at snakke så meget med ikke-kristne.

"Nogle gange valgte jeg at sætte det hele lidt på spidsen og sagde, at jeg kender meningen med livet. Det resulterede i, at de blev meget forbavsede og næsten lidt stødt og sagde: 'Tror du virkelig på det?'" siger hun.

"Men jeg kan ikke se, at der ikke skal være en Gud, der har skabt det hele. Det kan ikke være tilfældigt, at kroppen og mekanismer i naturen hænger sådan sammen."

Hun tænker også, at det er et bevis på, at mennesker er skabt i Guds billede, at mennesker, der ikke tror på Gud, tænker på, hvordan verden kan blive et bedre sted.



Når Cecilies kammerater frygtede for klimaet, fandt hun selv trøst i at kende Gud, der har styr på det hele.

"Nogle gange har jeg tænkt: Hvorfor er I ikke ligeglade? Hvis alt er uden mening, kan du da være ligeglad med, hvordan dem på den anden side af jorden har det."

CAMBODJANERNES FRIMODIGHED HAR SAT SIG SPOR I MIG

Efter sin studentereksamen rejste Cecilie ti måneder til Cambodja som volontør i LM's internationale missionsarbejde.

"Jeg har hørt om volontørernes arbejde i Cambodja mange gange, helt fra jeg gik i juniorklub, og jeg tror, at Gud derigennem havde plantet den ide i mig, at det var det, jeg skulle," siger hun.

"Jeg troede jo, at nu skulle jeg ned og vise dem, hvordan man er kristen, men det var lige modsat. Mødet med cambodjanernes umiddelbare tro på Gud og kæmpe kærlighed til Jesus kom til at betyde megameget for mit eget forhold til Jesus."

Cecilie opdagede hurtigt, at selvom hun havde læst meget i sin bibel, kendte de Jesus på en helt anden måde, end hun gjorde.

"De havde hørt vidnesbyrd om Gud og hans magt, og selvom de egentlig ikke kendte ret meget til Jesus, ville de gerne ud at fortælle det videre til andre," siger hun og fortæller om, hvor-



dan hun og hendes medvolontør var med på et evangelisationsfremstød.

"Folk gik rundt ved husene og fortalte, at Jesus er meget stærkere end alt det onde omkring os. Og mennesker kom til tro og sagde: 'Det er det her, vi har ledt efter'."

"Inden jeg rejste til Cambodja, tænkte jeg også, at jeg skulle lære dem noget om at få evangeliet ud. Men også her er det omvendt. Deres frimodighed til at vidne om Jesus og bede for mennesker har sat sig spor i mig."

Mens Cecilie var i Cambodja – og også nu bag efter – er der nogle spørgsmål, der har rumstret i hendes tanker: Hvorfor har Gud sat mig i Danmark? Hvorfor har jeg fået lov til at være så privilegeret, når så mange mennesker oplever så forfærdelige ting?

Det har sat mange tanker i gang, men hun har fundet fred i at lade det ligge.

"Jeg forstår det ikke. Det er simpelthen for stort for min hjerne, og jeg må overlade det til Gud," siger hun. ■



Som en del af "Han lever"-kampagnen fortæller Cecilie selv sin om sin trosrejse i en video.

Find den på hanlever.dk eller scan koden her.





For Peter Nissen har retræter i mange år været en tiltrængt mulighed for at trække sig tilbage fra hverdagens trummerum.

UD AF HVERDAGENS HAMSTERHJUL

Alle kristne bør unde sig selv **et par dage sammen med Gud**, mener retræteleder Peter Nissen.

TEKST OLE NOERMARK LARSEN FOTO OLE NOERMARK LARSEN







Hverdagen bliver let et hamsterhjul, hvor man okser afsted, indtil man udmattet rammer hovedpuden om aftenen. Selv weekenderne kan blive travle arbejdsdage, hvor man må hænge i for at nå det forsømte.

"Så er der ferierne tilbage. Og selv dér er nogle af os gode til at fylde dagene op med aktiviteter. Der er venner, der skal besøges, og gæster, der skal inviteres, og det er alt sammen skønt, men det kræver også en hel del af os. Mange af os kommer aldrig for alvor ned i gear, medmindre vi bevidst prioriterer det," konstaterer Peter Nissen, der er teolog og præst og arbejder som afdelingsmissionær i Luthersk Mission med base i Kolding.

For ham har retræter i mange år været en tiltrængt mulighed for at trække sig tilbage fra hverdagens trummerum. Mindst en gang om året deltager han i en retræte, og stod det til ham, burde alle kristne gøre det samme.

De senere år har han selv været retræteleder på Sundeved Centeret i Sønderjylland, hvor Indre Mission og Luthersk Mission arrangerer en årlig retræte. Den næste finder sted den 18.-22. februar 2026.

VÆK FRA HVERDAGEN

"Begrebet retræte bruges i krig, når man trækker sig tilbage fra en aktiv post for at kunne betragte tingene lidt på afstand. Det samme gør sig gældende, når man deltager i en retræte. Man gearer ned, træder et skridt tilbage og får dermed mulighed for at betragte sit liv og sin hverdag lidt på afstand. Man giver plads til eftertanke, og kroppen får mulighed for at komme sig. Det har vi særligt brug for i en fortravlet tid som vores," understreger han.

Ligesom det er vigtigt at være nærværende i en samtale med et andet menneske, er det også vigtigt at være nærværende sammen med Gud.

Nogle retræter minder om ferie med wellness-ophold på luksushoteller. Men kristen retræte er ikke luksus i den forstand. Den er inspireret af klosterlivet med tidebønner og stille tid, og netop tid er for mange en luksusvare.

"Da Gud skabte verden, skabte han også hviledagen, både for sig selv og for mennesket, men vi er ikke særligt gode til at tage det tredje bud alvorligt og holde hviledagen hellig. Der er en pointe med, at hviledagen og helligdagen knyttes sammen, for hvile er ikke kun hvile fra hver-



Peter Nissen opfordrer alle kristne til at unde sig selv et par dage med Gud på en retræte.
"Selvom Gud godt kan vise sig i larm og halløj, taler Bibelen om, at han særligt er at finde i stilheden."



Hvile handler også om at åbne op, så Gud kan komme på banen

dagen. Hvile handler også om at åbne op, så Gud kan komme på banen," siger han og pointerer:

"Gud er på banen hele tiden, men ofte kan jeg ikke høre, hvad han siger, fordi jeg har så travlt. Derfor har jeg brug for at sætte mig selv i en situation, hvor jeg kan høre ham. Og selvom han godt kan vise sig i larm og halløj, taler Bibelen om, at han særligt er at finde i stilheden. Selv Jesus søgte fællesskab med sin far i stilheden."

LIGESOM AT RYDDE OP

"Derfor advarer jeg også retrætedeltagere, som kommer med en taske fuld af bøger og en liste over ting, de gerne vil nå. Vi er opdraget til at være målrettede og udnytte tiden bedst muligt, men sådan fungerer det ikke i Guds rige. Derfor opfordrer jeg deltagerne til at lade planerne ligge, så det ikke bliver stressende at være på retræte. Selvfølgelig må man gerne have en bog med, det kan særligt være en hjælp, hvis det er

første gang, man er på retræte. Jeg har som regel også selv et par stykker med i tasken, men jeg bliver ikke længere frustreret, hvis jeg ikke når at få dem læst. Det er sekundært i forhold til at møde Gud og lade ham give mig nogle tanker om, hvad jeg trænger til at snakke med ham om," forklarer han.

De fleste retræter er bygget op på et skelet af tidebønner, typisk morgen og aften samt i forbindelse med frokost og oplæg undervejs, og på en del retræter er der også mulighed for at sidde og male eller tegne.

"Selv nyder jeg at gå en tur i naturen. Den er for mig et klart vidnesbyrd om Guds skabermagt og tilstedeværelse i verden. Det kombinerer jeg med stilhed på værelset og nogle gode input fra en underviser. På den måde kan jeg både få tanker ud og tanker ind. Ligesom når man rydder op. Nogle tanker skal ud, så der bliver plads til andre, og nogle tanker skal måske lige vendes og

placeres lidt anderledes," siger han.

"Samtidig overvejer jeg, hvor jeg er i mit liv. Er der udfordringer eller noget i forhold til Gud, til mine nærmeste eller til mit arbejde, som jeg har brug for at tænke eller gøre anderledes? Og ofte kan jeg tage hjem med en oplevelse af, at Gud har mindet mig om noget. Det tror jeg, er rigtig sundt."

NÅR STILHEDEN ER SVÆR

Særligt de første gange kan stilheden opleves svær.

"Man skal forvente, at det tager tid. Ofte går den første dag med at geare ned, og kommer man direkte fra en travl hverdag, kan det tage flere dage. I den proces kan man blive ramt af tankemylder, fordi hjernen pludselig har fået tid og ro til at bearbejde en masse indtryk, som har hobet sig op. Det er helt naturligt. For nogle er det en hjælp for eksempel at strikke eller lægge puslespil. Det er helt fint, for målet er ikke, at man skal sidde musestille med luk-



**Måske finder man
i stilheden ud af, at
man er kommet til
at flygte fra noget.**



Peter Nissen tror, at en retræte kan lære kroppen og sindet nogle mentale processer, som kan være med til at sænke hele livsrytmen.

kede øjne. Når jeg er retræteleder, står jeg også til rådighed for en samtale, og det behøver ikke at være noget alvorligt," fastslår Peter Nissen.

"Men jeg tror, at man kan øve sig i at være stille og gradvist blive bedre til det. Vi kan blive mere nærværende og bedre til at koncentrere os om nuet, så vi ikke sidder og tænker på 117 andre ting, mens vi beder, men faktisk koncentrerer os om de ord, vi siger. Ligesom det er vigtigt at være nærværende i en samtale med et andet menneske, er det også vigtigt at være nærværende sammen med Gud," siger han.

"Måske finder man i stilheden ud af, at der er noget, man har brug for at arbejde med. At man måske er kommet til at flygte fra noget eller har lagt låg på noget i hverdagen. Det kan være hårdt, og der kan komme svære og traumatiske ting frem, som man måske har brug for at søge professionel hjælp til, når man kommer hjem. Men retræten kan forhåbentlig være et godt og trygt sted at lade det komme op til overfladen."

HJÆLP TIL HVERDAGEN

Et af formålene med en retræte er at lære nogle praksisser, som man kan tage med hjem og bruge i sin hverdag. Ofte er det godt at lægge en plan for fremtiden, mens man er på retræte, så man ikke bare ryger tilbage i hamsterhjulet.

"Jeg tror, at en retræte kan lære kroppen og sindet nogle mentale processer, som kan være med til at sænke hele livsrytmen, så det for eksempel bliver lettere at falde til ro og finde stilheden til en personlig andagt. Måske bare ti minutter om dagen, hvor man finder ind i nærværet med Gud. Eller man kan gå en lang tur om søndagen, hvor der

er lidt mere tid. Det er noget, man må forsøge at passe ind, og det er ligesom, hvis man skal lære at spille et instrument eller begynde på en ny sportsgren. De første gange er de sværeste, men jo oftere man prøver, jo bedre bliver man til det," siger Peter Nissen.

"Livet med Gud er en proces, hvor der hele tiden kommer nye områder, hvor vi bliver udfordret, og hvor vi skal arbejde med nogle ting. Og det spændende er jo, at Gud ønsker at være med i det hele. Han vil gerne inddrages, uanset hvad vi møder."

Derfor opfordrer han også alle kristne til at unde sig selv et par dage med Gud på en retræte.

"Man er selvfølgelig ikke en dårlig kristen, hvis man ikke har været på retræte, men hvis man synes, at ens åndelige liv er tørt og dødt, og der sker for lidt, er det bare med at komme afsted. Jeg kan selvfølgelig ikke love, at der sker en masse, men som regel sker der noget. Jeg har aldrig hørt nogen sige, at det var spild af tid." ■

PETER NISSENS BESKRIVELSE AF EN RETRÆTE

Man gearer ned, træder et skridt tilbage og får dermed mulighed for at betragte lig liv og sin hverdag lidt på afstand.

Man giver plads til eftertanke, og kroppen får mulighed for at komme sig.

"Det har vi særligt brug for i en travlet tid som vores," understreger han.

Unge input får plads i LM's Landsstyrelse

To unge kommer til at sidde med til landsstyremøderne i LM i den kommende tid. **Det er nemlig vigtigt for LM's fremtid at blive inspireret af de unges perspektiver.**

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN



Anne Just Kristensen og Christoffer Nissen følte sig velkomne ved Landsstyrelsens møde.

Til årets første landsstyremøde havde man for første gang besøg af såkaldte unge-repræsentanter. Det var Christoffer Nissen og Anne Just Kristensen – begge i 20'erne – som havde takket ja til opgaven.

"Vi taler meget om de unge og den næste generation af LM'ere i landsstyrelsen – men vi har måske ikke talt så meget med dem om LM," siger Peter Rask, formand i LM.

"Med dette nye tiltag kan vi i LM's ledelse forhåbentlig få vores horisont udvidet og også styrke samtalen de forskellige generationer imellem."

PLADS TIL FORSKELLIGE SYN PÅ TINGENE

For Christoffer Nissen blev det et førstegangsmøde med bestyrelsesarbejde og en dagsorden med vidt forskellige emner.

"Man fik en god indsigt i, hvordan LM faktisk fungerer, hvor meget arbejdet

kræver, og hvad der er investeret i det. Jeg synes, det gav en ekstra respekt for den indsats, der udføres," siger Christoffer Nissen.

"Der blev spurgt meget ind til vores meninger, og de var tydeligvis interesserede i, hvad vi som de unges repræsentant tænkte om de forskellige emner," siger han.

"På flere punkter havde vi faktisk også forskellige syn på tingene".

FØLTE SIG SET OG HØRT

Den anden unge-repræsentant, Anne Just Kristensen, fornemmer, at der er stor forskel på, om de unge i LM ønsker at fortsætte i LM eller overvejer at søge væk.

"Så det er lovende for fremtiden, at LM's ledelse gerne vil have de unges perspektiver med i deres overvejelser," siger hun.

Selv var hun faktisk lidt overrasket – men også beæret – over at blive spurgt

til opgaven.

"Jeg har nok troet, at Landsstyrelsen i LM var forbeholdt de ældre – og min veninde troede da også, at det drejede sig om LMBU's bestyrelse," siger hun.

Særlig når det kom til emner som kommunikation og musik, følte Anne, at de to unge kunne bidrage med flere perspektiver.

"Jeg blev positivt overrasket over, hvor vigtige og brugbare vores indspark var i drøftelserne. Jeg følte mig virkelig set og hørt."

TALERET UDEN STEMMERET

Tilbage i efteråret gav LM's generalforsamling grønt lys til, at man fandt to personer til at repræsentere den unge målgruppe i LM's Landsstyrelse.

Under drøftelserne har de to repræsentanter taleret, men de har ingen stemmeret. ■

HVAD FÅR MENIGHEDERNE UD AF AT SENDE DE UNGE PÅ MUSIKLEJR?

Den næste generation er klar til at bidrage med deres musikalske gaver i menighederne. Hvis vi altså giver dem mulighed for det, påpeger musikkonsulent Laila Tróndheim Poulsen.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN FOTO JEPPE TANG PAULSEN

”Det kan være så inspirerende at se vidt forskellige personlighedstyper være til stede i et lovsangsband – den energiske ved siden af den mere nervøse. Det kan vise os nede på rækkerne, at begge dele er helt o.k., når vi lovsynger,” siger Laila Tróndheim Poulsen, som er musikkonsulent i LM og ansvarlig for LM’s årlige musiklejr.

Tilmeldingen til sommerens musiklejr på LMH i Hillerød er for nylig blevet åbnet.

”Jeg tror, at vi nogle gange har gjort lovsangstjenesten til de ekstrovertes opgave. Men de er lige så meget noget for de stille, introverte eller lidt mere nervøse. De har bare ofte brug af blive taget under nogens vinger og for at gå op til mikrofonen eller trommesættet sammen med andre hjemme i menigheden,” påpeger hun.

GØR DELTAGERNE MERE SCENEVANTE

Laila er ofte ude i forskellige menigheder for at afholde lovsangsarrangementer – og der ser hun ikke så sjældent tidligere musiklejr-deltagere i lovsangsbandet.

”Jeg tror, musiklejren kan være et rygstød for mange, fordi det gør deltagerne lidt mere scenevante og dermed kan give dem frimodighed til at turde være med i lovsangen derhjemme,” siger hun.

Nogle skal dog med på lejren et par gange, før de får mod nok til at sætte sig bag klaveret eller stille sig foran mikrofonen i deres egen menighed.

”For det kan være lidt mere svært og følsomt at gøre hjemme hos sig selv.”



SKAL LEVES UD I HVERDAGEN

På musiklejren er målet ikke perfektion eller at undgå fejl.

”De ældste på lejren er faktisk rigtig gode til at gå foran, når det kommer til at turde fejle. Når der er huskoncert, er det ofte dem, der står for de fjollede indslag og de grimme danse. Det smitter af på de yngre, tror jeg,” siger Laila.

Rygstødet fra musiklejren er imidlertid ikke nok. Det er derimod nødvendigt, at det gøres til en fælles opgave, hvor man i de enkelte menigheder gør plads til den næste generation i lovsangen og til forskellige typer af mennesker på scenen.

”Det, de unge får med fra lejren, skal ud at leve i hverdagen,” afslutter musikkonsulent. ■



Musiksekretær Laila Tróndheim Poulsen tror, at Musiklejr kan være med til at give deltagerne mere frimodighed til at være med i lovsangen derhjemme.

Lejrarbejdet er fortsat populært blandt børn og unge

Lejroplevelser har i næsten 90 år været en central del af Luthersk Missions arbejde blandt børn og unge. Med syv lejrsteder fordelt over hele landet tilbyder LM/LMBU hvert år et bredt udvalg af lejre for alle aldersgrupper – og interessen er fortsat stor.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN FOTO IVAN BACH JAKOBSEN

En status over LM og LMBU's lejrarbejde i 2025 viser, at lejre stadig spiller en vigtig rolle for børn og unge. Trods store samfundsforandringer gennem årtierne vælger mange fortsat at bruge en del af deres ferie på lejr.

I 2025 deltog i alt 2.012 børn og unge i lejre på LM's lejrsteder. Lejrene varierer i længde, men varer typisk mellem to og fem dage.

FRIVILLIGE BÆRER LEJRARBEJDET

Lejrene gennemføres af et stort hold frivillige medarbejdere, som bruger en del af deres ferie på at være ledere eller lejrchefer. Mange har selv haft deres første lejroplevelser som børn og unge.

"Lejrlivet har givet mig så mange gode oplevelser, at det var helt naturligt også at engagere mig som lejrleder, da jeg blev voksen," fortæller Ann Sofie Bach Larsen fra Hillerød. Sammen med sin mand og sine børn har hun været leder på LM's lejrcenter Hvidekilde i Nordsjælland.

"Det er så stor en del af vores liv, at vi ikke kan undvære det," siger hun.

Familien er allerede i gang med planlægningen af den næste lejr, de skal være med på, nemlig en juniorlejr i påskehelligdagene i år.

MERE END 700 FRIVILLIGE ENGAGERET

I løbet af 2025 har mere end 700 frivillige været med til at gennemføre 41 lejre på LM's lejrsteder.

Det er et omfattende ansvar, som spænder fra formidlingen af det kristne budskab til varetagelsen af det sociale og pædagogiske ansvar, der følger med at skabe trygge rammer for børn og unge.

FRIVILLIGT ARBEJDE MØDER PROFESSIONELLE FORVENTNINGER

Lejrtilbud til børn og unge bliver i dag vurderet på linje med andre fritidstilbud – både af brugere og myndigheder.

Da LM og LMBU's lejre primært drives af frivillige, stiller det store krav til organisationens ansvar for at klæde ledere og medarbejdere godt på til opgaven.

LM og LMBU er bevidste om dette ansvar og tilbyder derfor løbende inspirationskurser for lejrledere. I foråret udbydes flere kurser, som skal ruste de frivillige til den kommende lejr sæson. Der afholdes både kurser for nye og for erfarne lejrledere, hvor mål og rammer for lejrarbejdet gennemgås, ligesom der gives inspiration til indhold og praksis.

FOKUS PÅ BIBELUNDERVISNING

Forkyndelsen af evangeliet er en grundlæggende del af LM og LMBU's lejrarbejde. Derfor lægges der også vægt på at fastholde og udvikle den forkynelsestradition, som har præget LM's lejre gennem årtier.

Som en del af kursustilbuddet udbydes derfor et kursus i "Hvordan man laver en bibeltime?", der skal give inspiration og konkrete redskaber til bibelundervisningen for børn og unge.

Kurserne udbydes som onlinekurser, hvilket gør det nemt for frivillige over hele landet at deltage. ■



LUTHERSK MISSION HAR FLERE LEJRCENTRE, SOM DRIVES LOKALT. HER ER MULIGHED FOR AT LEJE SIG IND TIL LEJRE, KURSER OG MENIGHEDSWEEKENDER. HER KAN DU SE EN OVERSIGT OVER DE SYV STØRSTE.

Virksund Kursuscenter
ligger ved Limfjorden.

Birkedal-lejren
ligger i Undløse på Vestsjælland.

Sommerlejren Hemmet Strand
ligger ud til Ringkøbing Fjord.

LM-lejren
ligger i et sommerhusområde tæt ved Pedersker på Sydbornholm.

Solbakken
ligger ved Haderslev.

Sildestruplejren
ligger tæt på vandet ved Idestrup på Falster.

HvideKilde
ligger i Kagerup i Nordsjælland.



Den 23. december havde kristne fra mange menigheder og organisationer inviteret til at komme og bede for situationen mellem Thailand og Cambodja på en central plads i Siem Reap.

Vi kom tæt på missionærernes liv

Dorthe og Stephan Vartdals datter, Katrine, er volontør i Cambodja. Forældrene besøgte hende i december og er meget begejstrede for at opleve hendes liv og den måde, **Gud bruger volontørerne på.**

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO PRIVAT

"Det var virkelig dejligt at opleve, hvordan vores datter, Katrine, trives," siger Dorthe Vartdal fra Videbæk.

Katrine rejste til Cambodja som volontør for LM først i september, og hendes mor erkender, at det har været hårdt at undvære hende, men det gjorde det bare ekstra dejligt at opleve hendes liv nu.

"Det er så godt at opleve, hvordan hun og de øvrige volontører indgår i missionærerne familier."

VI INDGIK I BEMANDINGEN TIL JULEFESTEN

Katrines forældre, Dorthe og Stephan var i Cambodja fra den 15.-27. december, hvor de indgik i missionærernes og volontørernes hverdag.

"Vi fik et rigtig godt indblik i, hvordan Katrines dag er, og var med hende og missionærerne rundt til alt det, de alligevel havde planlagt at skulle," siger Dorthe.

For eksempel indgik vi i bemandingen ved en julefest på Living Hope Center i Run Ta Ek på lige fod med de øvrige danskere.

Dorthe fortæller, at det ikke kun er missionærerne, der tager volontører til sig.

"Da vi var på besøg på kollegiet i Siem Reap, så vi, at en væg er helt fyldt med billeder af tidligere volontører. Det viser, at de ikke bliver glemt, selvom de kun giver et kort glimt af deres liv på et år til at hjælpe til og være sammen med de unge, der bor der."

FRA VIDEN OM LIVING HOPE CENTER TIL SELVSYN

Dorthe nævner turen til Living Hope Center som noget særligt.

"Vi blev blæst bagover, da vi kom derud efter over en times kørsel på moto, og der pludselig var sådan et sindssygt flot center," siger hun.

"Vi vidste jo godt, at der er sådan et center anden side af jorden. Men det var noget helt andet at se det selv og at opleve de lokale khmeransattes samarbejde med danskere."

Turen til Living Hope Center gav også noget særligt til Katrines 17-årige lillebror.

"Da han så det, blev det levende for

ham, hvad de penge, han har været med til at samle ind gennem LMU, er gået til. Hvad det egentlig betyder, at LM og LMU samler ind til mission," fortæller Dorthe.

HØJNET LEVESTANDARD MED ET DRYS JESUS IND OVER

Dorthe og Stephan oplevede, at volontørerne yder en værdifuld indsats.

"For det første får børnene opmærksomhed, og for mange af dem er det, der sker på Living Hope Center, den eneste voksenkontakt i løbet af dagen," siger Dorthe.

"Og det bliver også hjælp til hele fa-





> Missionærparret Birgitte og Niels Kousgaard inviterede Katrines familie med til en spontan spilleaften.



milien. Flere forældre har fortalt, at deres børn opfører sig pænere, efter de er begyndt at komme i børneklub og til undervisning på centeret.”

Hun uddyber, at det for hende viser, at det er Gud, der har sendt volontørerne derud:

”De propper ikke Gud ned i halsen på børnene, men giver dem menneskelige værdier og højner deres levestandard, for eksempel ved at lære dem at børste tænder, med et drys af Jesus ind over.”

OFFENTLIG FORBØN FOR KONFLIKTEN MED NABOLAND

En oplevelse, som virkelig fylder i Dor-

thes minder fra Cambodja, fandt sted den 23. december.

De var med til en stor forbønshandling for konflikten mellem Thailand og Cambodja, som foregik midt i Siem Reap by en kæmpe plads, hvor man var begyndt at male et mindesmærke for de faldne i konflikten.

”Eventet var arrangeret af kristne fra mange menigheder og organisationer, der havde inviteret gennem Facebook til at komme og bede for situationen,” siger hun.

”Der kom mange, og vi bad for både Thailand og Cambodja, sang lovsange og julesange.” ■

STØT ARBEJDET I CAMBODJA

Du kan bidrage til, at LM's volontører kan være sammen med de unge på kollegierne og undervise børn på landet, på Living Hope Center.

Giv en gave på MobilePay 66288.

TEMA:
**DEN
FORFULGTE
KIRKE**

Forfølgelse og modstand fra omverdenen hører kristenlivet til. Modstanden kan komme fra undertrykkende myndigheder og lovgivning, men også fra ens allernærmeste.

På de kommende sider kan du læse om, hvad vi kan lære af den forfulgte kirke, men også hvad man selv skal være på vagt over for herhjemme i Danmark, hvor forfølgelse og undertrykkelse ikke på samme måde er en del af hverdagen. Du kan også læse om, hvordan konvertitter i Cambodja må vælge mellem Jesus og deres familie.

DEN FORFULGTE KIRKE KAN INSPIRERE OS

Kristendommen vokser dér, hvor **modstanden er størst**, og det kan virke som et paradoks – men måske kan vi lære noget om forholdet mellem lidelse og lydighed af forfulgte kristne, siger Hasse Falk Jakobsen fra Open Doors.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN ILLUSTRATION FREEPIK.COM





Modstand tvinger et menneske til at vælge. Enten løber man væk fra Gud - eller også kaster man sig i hans arme.

Når danske kristne ser mod den forfulgte kirke, handler det ikke kun om medfølelse og solidaritet. Ifølge Hasse Falk Jakobsen, områdeleder i Østdanmark for Open Doors, rummer mødet med forfulgte kristne en dyb og udfordrende læring om troens bæreevne, håb og lydighed.

"Noget af det vigtigste, vi kan lære, er resiliens – altså hvad troen kan holde til," siger han.

"Bliver troen stærkere i mødet med modstand, eller mister den sin kraft?"

Erfaringen fra den forfulgte kirke er, at modstand tvinger mennesker til et valg. Enten løber de væk fra Gud – eller også kaster de sig i hans arme.

"Det generelle billede er, at når mennesker bliver forfulgt for deres tro, bliver troen ofte stærkere."

PRESSET

Hasse Falk Jakobsen peger på, at presset på kristne i Danmark adskiller sig markant fra det, forfulgte kristne oplever.

"Herhjemme er vi mest under pres indefra – gennem tvivl, livskriser og forkerte gudsbilleder, hvor vi kan komme til at tro, at Gud har svigtet, når livet gør ondt."

"For forfulgte kristne er presset langt mere konkret. Det kommer udefra – fra myndigheder, religiøse ledere, lokalsamfund eller endda fra den nærmeste familie. Når de læser Det Nye Testamente, genkender de deres eget liv i Jesu og Paulus' ord om modstand," fortæller områdelederen.

Netop derfor er Bibelen helt afgørende. Open Doors blev grundlagt på to ben: bibelsmugling og tilstedeværelse.

"Uden Bibelen ved man i virkeligheden ikke, hvem Gud er, eller hvad kristen tro indebærer – heller ikke hvordan man skal forholde sig til modstand," siger Hasse Falk Jakobsen og nævner fremgangsteologiens løfter om et problemfrit liv som et andet eksempel på, hvor afgørende det er at have Guds ord som rettesnor, for ikke at blive fanget af forkert lære.

PRISEN

Hasse Falk Jakobsen har selv mødt forfulgte kristne.

"Ofte bryder de sammen, når de fortæller deres historie, fordi de ikke er vant til, at nogen lytter empatisk til dem."

Samtidig oplever han en bemærkelsesværdig frimodighed.

"Det er enormt trosstyrkende at høre, hvordan de står fast på troen – og på at give den videre – selv når det har store omkostninger," siger han og fortsætter:

"Særligt konvertitter er hårdt ramt. De har selv valgt troen til og oplever ofte stærkt pres og afvisning. Lydighed er ikke en let beslutning, men et svar på en kærlighed, der opleves som så dyrebar, at den må deles, og her bliver Paulus' ord, om at Kristi kærlighed tvinger os, til virkelighed. Flere gange har jeg hørt nogle af de hårdest preskede sige noget i retning af: 'Alt, hvad jeg må betale, blegner i forhold til det, Gud har givet mig.'"

HÅBET

Håbet om Jesu genkomst er ifølge Hasse Falk Jakobsen en livline for de fleste forfulgte kristne.

"Når alt andet kan tages fra dem, klamrer de sig til håbet om, at Jesus kommer igen og gør alting nyt."

"I Danmark er vi måske ikke så bevidste om vores afhængighed af Jesus, fordi vi lever i et trygt samfund med stærke ydre sikkerhedsrammer," funderer han. ■

Jeg er også en del af den forfulgte kirke

Vi må ikke være blinde for, at forfølgelsen også kan snige sig ind på os på mere sofistikerede måder, siger Susanne Gren Harstad, som er tidligere formand i Open Doors Danmark.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN FOTO UNSPLASH.COM

Kristne rundt om i verden møder ikke den samme form for modstand fra omverdenen. Nogle steder møder kristne menigheder modstand gennem trusler, vold og drab.

I andre tilfælde er fjendtligheden mod de kristne ikke så tydelig eller fysisk, her kommer det snarere til udtryk gennem lovgivning, diskrimination eller andre former for kulturelt og socialt pres, påpeger Susanne Gren Harstad, som er tidligere formand i Open Doors Danmark.

DEMOKRATIET ER EN FAKTOR

Når hun imidlertid kigger på forholdene for kristne i Vesten og i Danmark, mener hun, der i højere grad er tale om potentiel forfølgelse eller en noget mere subtil modstand mod kristne og deres værdier.

"Vi må ikke være blinde for, at forfølgelsen kan sniges sig ind på os på en mere sofistikeret måde. Grunden til, at kristne i Vesten i minimal grad bliver mødt med vold og trusler, er demokra-

tiets og menneskerettighedernes forankring i vores del af verden. Her har vi en helt anden retssikkerhed. En anti-konverteringslov i Danmark er for eksempel ikke realistisk," siger hun.

Alligevel hænder det, at man fra politisk hånd forsøger at begrænse kristnes muligheder eller på en anden vis går til angreb på kristne værdier.

"For år tilbage blev trossamfundsloven indført i et forsøg på at skærpe indsatsen mod hadprædikanter og religiøs ekstremisme. Man sagde ganske vist, at sigtet var at regulere islam, men i demokratiets navn redes alle over en kam, og så vedrører en lovpakke som den lige pludselig også kristen forkyndelse".

I det hele taget skal vi i Danmark være på vagt over for alt, som har en ambition om at rykke ved de kristne værdier.

"LGBT- eller abortdagsordenen for eksempel kan gøre det legitimt at tale ned om kristne, når der skabes et narrativ om os som skurkene," siger Susanne Gren Harstad.



DET VEDRØRER OGSÅ MIG

Siden Susanne gik i juniorklub og første gang hørte om forfulgte kristne, har hun haft et særligt hjerte for sagen – og hun begyndte allerede at støtte Open Doors, dengang hun bare tjente lommepenge.

"At have fulgt den forfulgte kirke gennem hele livet har vist mig, at det ikke bare er spørgsmål om 'dem' og 'os'."

Når Susanne taler med andre kristne danskere om den forfulgte kirke ude i verden, oplever hun, at folks reaktion som oftest er bittersød.

"Der er stor taknemmelighed over, at man ikke oplever den samme modstand som kristen i Danmark. Samtidig bliver mange også ramt af magtesløshed – for når det drejer sig om over 380 millioner forfulgte kristne på verdensplan, er det en uoverskuelig situation at se i øjnene."

Men netop fordi det vedrører andre kristne, vedrører det også kristne i Danmark, fordi vi er del af den samme globale kirke, påpeger hun.

"Vi kan ikke lukke øjnene for den forfulgte kirke, for vi er lemmer på det samme legeme. Da jeg var i Egypten og mødte den kristne minoritet der, blev det et møde med en stor nød og fattigdom, som er langt fra min egen virkelighed. Og alligevel følte jeg mig knyttet til dem – for det gik op for mig, at vi som kristne var forbundet med hinanden," fortæller hun.

Mødet med de egyptiske kristne viste også Susanne noget om kraften i det kristne håb.

"Jeg har aldrig mødt så stærkt et kristent håb eller så stor en tillid til Guds trofasthed." ■



"Vi kan ikke lukke øjnene for den forfulgte kirke, for vi er lemmer på det samme legeme," siger Susanne Gren Harstad.



På kollegiet i Siem Reap modtager eleverne bibelundervisning.

Cambodjanere må vælge mellem Jesus og familien

Kollegieleder fortæller, at mange af de unge, der bliver kristne, står i en **meget vanskelig situation**. Enten svigter de familien, når de ikke kan være med til at ofre til forfædrene – eller de svigter Jesus, fordi de ikke fortæller ærligt om deres tro.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO ARKIV



Der er religionsfrihed i Cambodja, og myndigheder og love forbyder ikke, at man vælger en anden religion. Det står enhver frit for at vælge en hvilken som helst religion.

Det fortæller Theara Sim, der er kollegieleder på LM's kollegium i Siem Reap.

Hun forklarer videre, at forfatningen også siger, at buddhismen er den officielle religion i Cambodja. Det betyder, at der er en stærk sammenhæng i folks bevidsthed mellem nation og religion. Den generelle tankegang er, at når man er cambodjaner, er man buddhist, og at enhver, der vælger en anden religion, forræder Cambodjas religion, skuffer sin familie og forkaster traditioner og kultur.

Et arrangement i en park midt i Siem Reap viser, som Theara ser det, hvordan myndighederne i Cambodja tillader og endda respekterer de kristne.

“Ved et stort maleri, som er stillet op til ære for ofrene i grænsekonflikten

mellem Thailand og Cambodja, var der to højtideligheder den 23. december. En buddhistisk om formiddagen og en kristen om aftenen,” fortæller hun.

“Det viser, at det ikke kun er buddhistiske religiøse fejring, der er tilladt offentligt.”

ET VALG MELLEM JESUS OG FAMILIEN

Kollegiet er et sikkert og billigt sted, hvor unge fra landet kan bo, mens de går i skole i storbyen. Men ud over det er det også et kristent hjem, hvor der er andagter, lovsang og kirkegang. Theara fortæller, at de studerende ofte bliver forvandlet i mødet med Jesus og ønsker at tro på ham.

De studerende, der bor på kollegiet, kalder Theara for “Mommy”, og hun har en vigtig opgave i at rådgive dem om, hvordan de kan leve som kristne i det buddhistiske samfund.

“Og der er ingen tvivl om, at situationen er meget vanskelig for de stude-

rende, der tager imod Jesus som deres frelser,” siger hun.

“De fleste oplever, at deres familie bliver vrede, håner og udskammer dem, og mange vælger ikke at fortælle det til familien før efter lang tid. Det er imidlertid også vanskeligt for dem, da de føler, at de svigter Jesus ved ikke at fortælle sandheden.”

Hun har også oplevet, at nogle direkte må vælge mellem Jesus og deres familie. For eksempel er der en af de unge mænd, der gerne vil tage imod Jesus, men hans mor bliver ved med at minde ham om de forpligtelser, han har som søn.

“Men vi støtter dem, ligegyldigt hvad de vælger, og vores dør her på kollegiet er altid åben for dem,” siger kollegielederen.

ALLE SLÆGTNINGE FRYGTER FORFÆDRENE

Når en cambodjaner bliver kristen, er det ikke kun den nærmeste familie, der



bliver ramt. Hele storfamilien føler sig svigtet, fordi den kristne ikke længere vil følge med i pagoden for at ofre til forfædrene, fortæller Theara.

”Alle slægtninge bliver vrede, og det skyldes for en stor del, at de frygter sygdom og ulykker som følge af de manglende ofre,” siger hun.

”Mange beskylder ligefrem dem, der er blevet kristne, for at være skyld i de ulykker, der sker, og det er et stort pres for de unge.”

Det møder de kristne især i forbindelse med de to største højtider. Kultur og tradition, som er meget tæt forbundet med buddhismen, fylder meget i fejringen af dem. Det gør, at flere kristne undgår at deltage i højtiderne.

Theara fortæller, at forfædrene nogle gange kan manifestere sig som spøgelser eller andre former for onde ånder – både i drømme eller synligt i huset – og kræve, at familien ofrer en bestemt type mad til dem.

”Den åndelige situation er meget svær for de unge, og jeg tror, Djævelen bruger den til at forsøge at få dem væk fra Kristus,” siger hun.

”Heldigvis er Jesus stærkere end Djævelen og onde ånder.” ■



ENOK SØRENSEN

TVÆRKULTUREL KONSULENT

ES@DLM.DK

UDHOLDENHED IFORFØLGELSE

Foragt, hån, latterliggørelse, isolation, tab, overgreb, fængsling m.m. for at følge Herren Jesus, er en opfyldelse af Jesu ord: *Har de forfulgt mig, vil de også forfølge jer* (Joh 15,20).

Da Paulus, Silas og Timotheus blev mishandlet i Filippi, fandt de ikke styrke, frimodighed og udholdenhed i noget hos dem selv, men i ”vor Gud”, vidner de. Deres og vores Hjælper, Helligånden, virker og giver frimodighed og kraft.

Jesus holdt og vil holde sit løfte om at være med alle dage, også forfølgelsens dage. Gud siger til os, at når vi bliver hånet for Kristi navns skyld, er vi salige, for herlighedens ånd, Guds Ånd, hviler over os (1 Pet 4,12-14).

Profeten Daniel, Kong Hizkija, de første kristne og mange flere, talte med Herren om lidelserne, truslerne og sikkert også deres frygt, og Herren greb ind.

SE PÅ JESUS

For vores gamle natur opleves det som noget ondt og ofte skamfuldt at blive forfulgt for Jesu skyld.

Herren siger til os, at når vi forfølges, skal vi glæde os, for så skal vi også juble af glæde, når Jesu herlighed åbenbares over os. Jesus udholdt korset uden at ænse dets skam, idet han så frem til den glæde der ventede ham. Vi skal holde os Jesus for øje, for at vi ikke skal blive trætte og miste modet (Hebr 12,1-3).

De lidelser vi får som Jesu efterfølgere på denne jord, er for intet at regne mod den herlighed, vi skal opleve engang. ■

MODSTAND MOD FÆLLES VIELSES RITUAL I FOLKEKIRKEN

Biskopperne i folkekirken overvejer, om de to nuværende vielsesritualer for henholdsvis hetero- og homoseksuelle par kan **erstattes af ét fælles ritual**.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO ARKIV



^ Hans-Ole Bækgaard, formand for Indre Mission, peger på, at ægteskabet i luthersk tradition forstås som en skaberordning og ikke blot en velsignelse af to menneskers kærlighed.

Siden 2012 har Den danske Folkekirke haft et særskilt vielsesritual for par af samme køn. Rituallet anvender betegnelsen "ægtefælle" i stedet for "ægtemand" og "ægtehustru" og giver mulighed for at fravælge bibeltekster som for eksempel skabelsesberetningen, hvor Gud skaber mennesket som mand og kvinde. Nu drøfter biskopperne, om ét fælles ritual kan erstatte de to ordninger, og har derfor sat en undersøgelse i gang.

Ét fælles ritual møder imidlertid modstand fra nogle teologer og kirkelige organisationer, der frygter, at et kønsneutralt ritual vil udhule det klassiske kristne ægteskabssyn.

Ifølge Hans-Ole Bækgaard, formand for Indre Mission, er udviklingen bekymrende. Han pe-

ger på, at ægteskabet i luthersk tradition forstås som en skaberordning og ikke blot en velsignelse af to menneskers kærlighed.

"Ved at fremme et kønsneutralt vielsesritual risikerer man at aflyse det klassiske syn på ægteskabet. Det er også et teologisk valg at gøre rituallet frit, og skridtene går i én bestemt retning," siger han og advarer mod, at præster i praksis kan indlægge deres egen ægteskabsteologi i rituallet.

Kritikerne advarer samlet set mod, at folkekirken bevæger sig i retning af et "valgfrihedsanarki", hvor tradition og genkendelighed sættes over styr i forsøget på at rumme alle.

TIDSÅND ELLER GUD?

Debatten blev for nylig foldet ud i P1 Morgen, hvor sognepræst Mia Rahr Jacobsen og valgmenighedspræst Henrik Højlund krydsede klinger. Mens Mia Rahr Jacobsen argumenterede for, at ritualerne bør samles for bedre at afspejle nutidens virkelighed, henviste Henrik Højlund gentagne gange til Bibelen og Jesu ord om, at Skaberen fra begyndelsen skabte mennesket som mand og kvinde.

Sognepræst Jesper Bacher mener, at sagen tydeliggør spændingen mellem at lytte til tidsånden og at lytte til Gud. Ifølge ham bør folkekirken stræbe efter at være rummelig uden at gøre alt valgfrit.

"Kirken står sig bedst ved at være for alle uden at være for alt," siger han og advarer mod, at ønsket om større valgfrihed kan få vidtrækkende konsekvenser for folkekirkens fælles liturgi og teologiske sammenhængskraft. ■



^ De skærpede krav til årlig medlemsrapportering kræver store resurser og kan betyde, at mindre grupper fravælger anerkendelse.

Strammere krav til trossamfund

I det nye år træder nye regler om dokumentation i kraft for Danmarks mere end 400 anerkendte trossamfund.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO PXHERE.COM

Med en revision af trossamfundsloven får myndighederne skærpede muligheder for at gribe ind over for hadprædikanter, manglende åbenhed og svage regnskabsforhold.

Fremover kan et trossamfund miste sin anerkendelse, hvis det formidler prædikener fra personer på den officielle hadprædikantliste – også hvis prædikenerne deles online. Samtidig strammes kravene til dokumentation for udenlandsk finansiering af religiøse forkyndere, og kirkeministeren får udvidede beføjelser til at pålægge trossamfund ekstern revision.

ØGET ADMINISTRATION

Ifølge religionssociolog Brian Arly Jacobsen er der tale om mere end symbolpolitik. Han vurderer, at især skærpede krav til årlig medlemsrap-

portering vil kræve betydelige administrative resurser og dermed favorisere store og velorganiserede trossamfund. Mindre og nyere grupper kan ifølge ham ende med at fravælge anerkendelse, fordi de ikke har kapaciteten.

Stramningerne møder kritik fra Danske Kirkers Råd. Generalsekretær Emil Hilton Saggau advarer om, at loven i stigende grad gør det vanskeligere at være kirke i Danmark. Ifølge ham er trossamfundsloven blevet så bureaukratisk, at især små og nye kirker vælger at organisere sig som foreninger i stedet for at søge statslig anerkendelse.

De endelige formuleringer var ikke offentliggjort ved redaktionens afslutning, da der fortsat mangler anbefalinger i forhold til "uønsket religiøs ægteskabs- og skilsmissepraksis".

■

BISKOPPER STØTTER GRØNLAND

Bispekollegiet fra Danmark, Grønland og Færøerne er gået sammen med lutherske biskopper fra USA og Canada om at sende en fælles støtteerklæring til Grønland, hvilket ifølge biskop Henrik Stubkjær fra Viborg sender et stærkt internationalt signal. Målet er at støtte Grønlands folk og kirke, holde sammen på Rigsfællesskabet og opfordre til respekt for nationer imellem.

FRA DBI TIL MF

Ph.d. Michael Agerbo Mørch er blevet ansat på Menighedsfakultetet fra 1. februar som lektor i etik og religionsfilosofi. Han kommer fra en stilling som lektor i systematisk teologi ved Dansk Bibel-Institut i København.

NYT LEDERPAR I DET DANSKE HUS



FOTO: ORDET OG ISRAEL

Ordet og Israel har ansat Poul Arne og Christa Nyborg fra Ager-skov som nyt lederpar ved organisationens kursus ejendom i det nordlige Israel.

Ansættelsen markerer samtidig genstarten på Discipelskole og andre kurser, som på grund af krigen i Israel ikke har været mulige at gennemføre siden 2021.

NÆSTEN I MÅL MED MILEPÆL FOR BIBELOVERSÆTTELSE

I løbet af 2025 er der i gennemsnit blevet påbegyndt oversættelse af Bibelen til et nyt sprog hver 11. time. Sammenlignet med de seneste tre år er det næsten **en tredobling af antallet** af igangsatte oversættelses-projekter.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO WYCLIFFE

▼ Tal fra den internationale databank ProgressBible viser, at stort set hele jordens befolkning nu har adgang til dele af Bibelen på deres eget sprog.

Ifølge Wycliffe Global Alliance og den internationale databank ProgressBible har mere end 99 procent af verdens befolkning nu adgang til mindst en del af Bibelen på deres modersmål. Samtidig har kun 776 sprog i dag en fuld oversættelse af hele Bibelen. Det betyder, at hele Bibelen findes på lige godt 10 procent af verdens sprog.

Tallene fremgår af ProgressBibles seneste "Snapshot" fra 2025, som løbende følger udvik-

lingen i global adgang til Bibelens skrifter.

VISION 2025 SATTE FART PÅ

Visionen bag fremskridtene går tilbage til "Vision 2025", som blev lanceret i 1999 af Wycliffe og SIL (Summer Institute of Linguistics) med målet om at starte bibeloversættelse på alle sprog, der manglede det, inden udgangen af 2025. Selvom målet ikke nås fuldt ud, er tempoet steget markant.

Oversættelse af Bibelen på verdensplan



ANTAL SPROG

Hele Bibelen: 776

+ Ny Testamente: 1798

+ Dele af Bibelen: 1433

= 4007 sprog med oversættelse af mindst en del af Bibelen

7,7 milliarder (op imod 99% af verdens befolkning)

ANTAL MENNESKER

6,2 milliarder

887 millioner

508 millioner



august 2025

Kilde: [wycliffe.net/resources/statistics](https://www.wycliffe.net/resources/statistics)

LANDSSTYREMØDE DEN 23.-24. JANUAR

UNGE-REPRÆSENTANTER I LS

Dette var det første af forhåbentlig mange møder, hvor to unge-repræsentanter deltog. Det drejer sig om Anne Just Kristensen, Aarhus, og Christoffer Nissen, København. De er begge 23 år gamle og kommer i henholdsvis Aarhus LMU og Nordvestkirkens LMU. Det var meget konstruktivt og positivt at få deres vinkler på debatter og emner. Planen er, at unge-repræsentanterne deltager i LS-møderne indtil sommerferien, og derefter tager de og LS stilling til, om der skal justeres i mødefrekvensen.

TAKNEMMELIGHED OVER MANGE GAVER

Taknemlighed over de mange gaver og det flotte resultat på 18,3 millioner kroner til landskassen fyldte mødet. Det giver opmuntring til at fortsætte arbejdet med at drive mission både nationalt og internationalt, så mennesker møder Jesus. LS er sig bevidst, at LM kom ud af 2024 med et stort underskud. Derfor er det vigtigt også i 2026 at indsamle de nødvendige midler for at kunne fastholde arbejdet.

BESØG AF LM'S KOMMUNIKATIONSLEDER

LM's kommunikationsleder, Morten Holgård Tychsen, delte status og visioner for kommunikationsteamet. Den nye hjemmeside, der forhåbentlig lanceres snart, fylder meget, når hverdagens kommunikation samtidig skal opretholdes. Det er udfordrende, når der er en del forandringer både i mandskab, sygemeldinger og barsler. Det udtrykte LS forståelse for og anerkendte samtidig det store arbejde, som KT havde udført for at kommunikere behovet for at indsamle midler til arbejdet i 2026.

BESØG AF AFGÅENDE MEDARBEJDER

David Mandix Carlsen besøgte LS lørdag og redegjorde for sine arbejdsopgaver i international mission de foregående seks år. Han ophører i ansættelse i LM pr. 28. februar 2026, men fortsætter i en ansættelse i Trans World Radio.

LS takkede David for visionært og passioneret arbejde.

MISSION I KAMBODJA

LS drøftede de fremtidige rammer for den bibelskole i Siem Reap, som blev begyndt af Axel Rye Clausen, og som nu foregår på Living Hope Center.

I dag mangler kun 544 af verdens 7.396 levende sprog at få et oversættelsesprojekt i gang. For blot et år siden var tallet 985, i 2020 over 2.000 og i 1999 mere end 5.000.

De resterende 544 sprog repræsenterer omkring 36,8 millioner mennesker. Tallet er steget en smule det seneste år, blandt andet fordi fire nye asiatiske sprog med tilsammen mere end 21 millioner sprogbrugere er blevet officielt anerkendt. Alligevel er fremskridtene større, end mange tidligere havde forestillet sig muligt.

Udviklingen er især drevet af fremskridt i lande som Papua Ny Guinea og Indonesien, hvor antallet af sprog uden igangværende bibeloversættelse er faldet markant. Også lande i Afrika og Stillehavsområdet har oplevet store reduktioner i antallet af sprog, der stadig mangler at få arbejdet sat i gang.

Papua New Guinea er for eksempel et land på størrelse med Sverige – med en tilsvarende befolkning på godt ti millioner, som taler 850 levende og meget forskellige sprog. Mange af sprogene kun tales af nogle få tusinde mennesker, som bor isoleret omgivet af nærmest utilgængelig jungle.

Kun omkring 100 af Papua New Guineas sprog mangler fortsat at få gang i en bibeloversættelse.

DET HANDLER OM AT FORVANDLE LIV

Ifølge Stephen Coertze, generalsekretær for Wycliffe Global Alliance, er målet dog ikke alene at nedbringe antallet af sprog på ventelisten.

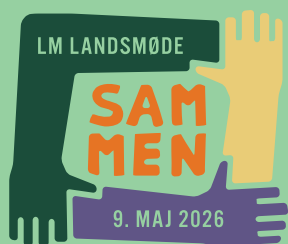
I sin afsluttende tale ved organisationens globale samling i Johannesburg understregede han, at bibeloversættelse i sidste ende handler om livsforvandling. Fokus er på kvalitet, helhed og på at ruste lokale kirker og oversættere, så mennesker i alle sprogfællesskaber kan engagere sig i Guds ord og opleve forandring – både individuelt og i fællesskab. ■

SAMMEN

Landsmødet den 9. maj har temaet: SAMMEN.

I *Tro og Mission* sætter vi derfor fokus på sammenhold, fællesskab og menighedsliv på disse sider i de kommende numre.

God læselyst.



MENIGHEDSLIVET ER ET FAKKELOPTOG – IKKE ET STAFETLØB

Hvordan skaber man **ægte fællesskab mellem generationer** i en kristen menighed? For Per Kofoed Munch handler det om nærvær, ansvar og om at gå sammen.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN ILLUSTRATION FREEPIK.COM & CECILIE RAVN LIND

Per Kofoed Munch har rundet 70 år, er pensioneret præst og tidligere missionær i Kenya. Han har arbejdet med administration, ledelse og forkyndelse i 50 år og samlet en mængde erfaringer om at tænde nye generationer af troende i brand og gå sammen med dem.

Gennem et langt liv i kirke og mission har ét spørgsmål fulgt ham: Hvordan er vi sammen på den gode måde – også når vi er meget forskellige i alder?

EN ÅNDELIG FAMILIE – IKKE ÉT FÆLLES ARRANGEMENT

For Per Kofoed Munch er fællesskab noget levende. Noget, der skal vandes og plejes.

”Når vi taler fællesskab på tværs af generationer, er det vigtigt at forstå, at

det både handler om at være sammen og om ikke altid at være det,” siger Per Munch. En menighed skal rumme tilbud målrettet bestemte aldersgrupper – men også samlinger, hvor alle mødes.

Menigheden skal mærke, at den er én stor åndelig familie.”

Han understreger, at fællesskab ikke opstår af sig selv. Det skal inviteres frem – igen og igen, og det er et ansvar, der ligger hos de voksne.



Per Munch fortæller fra sin tid som præst i Nyker, hvor der ikke var ungdomsarbejde, men mange konfirmander. De var glade for gudstjenesterne – bare ikke tidspunktet og salmerne.

Klokken 10.30 var simpelthen for tidligt,” siger han med et smil. Da de blev spurgt, hvad de kunne tænke sig, blev det til ”Ungkirke” klokken 13 én gang om måneden – på de unges præmisser.

Desuden deltog de unge også i almindelige gudstjenester, og opdagede, at gamle salmer faktisk kan noget!

INDDRAGELSE KRÆVER INVESTERING

En velfungerende generationsmenighed kendetegnes ifølge Per Munch af gensidig interesse.

”Vi skal spørge ind til hinanden og lytte. Især vi ældre har et ansvar for at inddrage de unge.”

Han opfordrer til at tage dem med i bestyrelsesarbejde, lederteams og

prædikentjeneste – som medledere, ikke som pynt.

”Man kommer ikke sovende til det. Det er en investering,” fastslår han.

Per Munch har ofte brugt billedet af stafetten, hvor ansvaret gives videre. Men det billede holder ikke, mener han.

”Når man har afleveret stafetten, løber man ikke mere. I menigheden går vi ikke af – vi går med.”

Derfor taler han nu om fakkelloptaget: at tænde ilden hos andre og sammen gå videre side om side.

TAL MED NÆSTE GENERATION

”Hvis vi ikke tænder næste generation, er der ingen næste generation,” udfordrer den erfarne leder og deler den opskrift, han selv har brugt:

”Det kræver samtale – ikke snak om de unge, men med dem. De unge er også nutidens kirke, ikke alene fremtidens. De skal være med til at brænde for noget.”

På spørgsmålet om, hvad unge søger i

dag, lyder svaret:

”Mange unge søger ikke grænser – selvom det godt kan virke sådan. De søger at finde ud af, hvem de selv er – i forhold til forældre og andre omkring sig.

”Vores opgave er at elske dem – også når de går over stregen.”

Han husker selv ledere, der elskede ham ind i troen.

”Det er kærlighed, der kan mærkes, som bærer. Det får betydning, når voksne interesserer sig for det, en ung er optaget af.”

PAULUS OG TIMOTEUS

”Jeg har fundet meget inspiration til at forstå og arbejde med generationsspørgsmålet i Paulus’ andet brev til Timotheus. Her mødes generationer i øjenhøjde. Paulus opmuntrer den unge Timoteus – ikke med metoder, men til at holde fast ved evangeliet som den største skat,” siger Per Munch.

”Former og traditioner er vigtige, men de kommer i anden række. Paulus opmuntrer sin unge medarbejder til at være opmærksom på, hvem han har fået troen fra – og hvad han skal give videre til andre.” ■







Safira og Marco Patrick kommer fra Indonesien, men har boet i Danmark i tæt på ti år.

Man sætter pris på sin tro, når man møder undertrykkelse

Udviklingen i Indonesien har været, at islam har haft stor fremgang, og det er blevet sværere at være kristen, fortæller Safira og Marco Patrick, der er vokset op i Indonesien og nu bor i Danmark.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO KAJA LAUTERBACH

Da Safira og Marco Patrick var børn og unge i Indonesien, boede folk af forskellige religioner side og side uden betydelige religiøse konflikter. Nu er den religiøse tolerance blevet mere skrøbelig, og presset fra konservative kræfter er vokset markant i det offentlige rum.

”Da vi voksede op, blev landet styret af et autoritært regime, og ingen kunne være meget fundamentalistisk. Muslimerne holdt sig tilbage af frygt for repressalier fra politisk hold,” forklarer Marco.

”I 1998 blev diktatoren væltet, og der blev demokrati i Indonesien. De fik imidlertid den bivirkning, at muslimerne er blevet mere aggressive, og der er visse områder, man som kristen skal holde sig fra, og i hvert fald i en provins håndvæves islamisk lov.”

Som eksempel på, at man skal være meget forsigtig med ikke at provokere muslimerne, nævner han, at man ikke skal klage over, at højttalere i moskeerne meget højt kalder til bøn fem gange om dagen.

”Hvis man åbent giver udtryk for, at det er generende, bliver man opfattet som et dårligt menneske og en, der fornærmer islam,” siger han.

SKEL MELLEM KRISTNE OG MUSLIMER

Safira og Marco kommer begge fra øen Java, men de mødtes først i Holland, hvor de har læst på universitetet. Hun har læst psykologi, og han har læst til elektroingeniør.

Parret rejste fra Indonesien, kort tid efter at demokratiet var blevet indført i landet, og derfor har de ikke personligt oplevet fundamentalisternes fremmarch. I 2006 kom han til Danmark, og Safira fulgte efter året efter. Nu bor de i Ølstykke og arbejder som henholdsvis sosu-hjælper på et plejehjem og softwareingeniør.

De er imidlertid godt orienteret om den udvikling, der er sket i det indonesiske samfund. Marco er opvokset i en kristen familie, og ud over familien har han stadig forbindelse med sine klassekammerater via WhatsApp og hører fra dem, hvordan samfundet er blevet mere polariseret.

”Regeringen har valgt at fastholde, at borgernes religion skal fremgå af deres ID-kort. Mynighederne begrundet det med, at det er for at vide, hvem man skal kontakte, hvis man finder en afdød på gaden. Men i praksis skaber det en risiko for diskrimination og sociale skel,” fortæller Marco.

Hvis man ønsker at arbejde i den offentlige sektor eller andre høje stillinger, har det nemlig stor betydning, hvilken religion man har, og

VERDENS STØRSTE MUSLIMSKE BEFOLKNING

Indonesien, der indtil 1949 var en hollandsk koloni, består af fem hovedøer og over 13.000 mindre øer. Med knap 300.000 indbyggere er det det fjerde mest folkerige land i verden, og det har verdens største muslimske befolkning – større end i Saudi Arabien.

Kristne er en minoritet i landet, fordi Holland ikke ville introducere religion i deres kolonier, som mange andre kolonimagter gjorde.

Hollænderne ønskede ikke at udbrede kristendommen i Indonesien, fordi det ville skabe den lighed mellem koloniherrer og lokalbefolkning, som de netop ønskede at undgå. I stedet opretholdt de et system, der bevarede en tydelig afstand mellem hollændere og indonesere, næsten som et kastesystem. Det afgørende var at sikre deres egen overordnede position, undgå uro og fastholde en klar social og politisk skillelinje.

Det betød, at islam blev mere populær end kristendom blandt indoneserne, der så kristendommen som undertrykkernes religion.



Man sætter større pris på sin tro, som man ønsker at beholde og forsvare, når man møder undertrykkelse.

det er meget lettere for en muslim end for en kristen at blive forfremmet, forklarer han og tilføjer

”Her i Danmark er jeg ikke bange for at sige, at jeg er troende. I Indonesien er jeg mere usikker. Især fordi jeg tænker på min karriere. På den anden side er det ikke noget, man kan holde hemmeligt.”

Efter Holland boede Marco et års tid i Portugal og i begge landet hørte han, at Danmark er et luthersk land, og at de fleste danskere er kristne.

Men når han sammenligner med sine danske kolleger, er det tydeligt, at det har større betydning for ham at være kristen end for dem.

”Til min store overraskelse har jeg aldrig mødt en for hvem det betyder noget at være troende uden for kirken, og nogle gør endda grin med det og spørger: ”Tror du virkelig på det ...?”

HELDIGVIS ER GUD DEN STÆRKESTE

Safira og Marco peger på, at der imidlertid også kan være en utilsigtet, positiv bivirkning ved undertrykkelsen.

”Identifikationen som kristen bliver stærkere, og man sætter større pris på sin tro, som man ønsker at beholde og forsvare,” uddyber de og tilføjer, at det virkelig er en velsignelse at have mu-

lighed for at gå i kirke.

At finde en god menighed at komme i har altid haft høj prioritet for dem. Både i Holland, hvor de mødte hinanden i en indonesisk menighed, og i Danmark, hvor de kommer i Hillerød Frimenighed.

Desuden mødes de en søndag hver anden måned til online indonesisk gudstjeneste med familien.

Marco fortæller, at Indonesien for nylig har fået en ny straffelov, som udvider reglerne om blasfemi og gør det lettere at straffe folk for udtalelser om religion eller for at påvirke andre i trosspørgsmål.

”Det er nu blevet strafbart, fordi det bliver betragtet som blasfemi mod islam,” siger han.

”Heldigvis har vi en Gud, der er den stærkeste, og som arbejder gennem alt,” indskyder Safira.

”Selvom kolonitiden var slem, var det derigennem, kristendommen kom til Indonesien – takket være mange uafhængige kristne missionærer, som fortsatte deres arbejde trods de strenge begrænsninger, den hollandske kolonimagt lagde på missionsaktiviteter. Gud fortsætter sit virke i Indonesien, og evangeliet breder sig, selv når restriktionerne forsøger at stå i vejen.” ■

LUTHERSK FORDYBELSES DAG
28. FEBRUAR 2026 - 8.50 - 17.00

Skabelse



Herning Kirkes Kirkehus, Østre Kirkevej 1B, 7400 Herning

Undervisning v. Jon Poulsen, Olgod
Adam Koontz, Oakmont PA, USA
Brandt Klawitter, Bergen N.

Information & tilmelding
(senest 25/2) på

lutherskfordybelse.dk eller bibelskaskabelse.dk



Åh nej!!!! Der er desværre sket en fejl på vores flyer, som er kommet rundt med Tro og Mission. Æv! Der står, at der er BC i uge 29, 30 og 31. Det er selvfølgelig en fejl. Det er uge 28, 29 og 30 som altid. Vi beklager 🙏

Viceforstander til specialefterskole

Ønsker du et lederjob med mening, og vil du sammen med 20 kolleger gøre en forskel for 50 elever med særlige behov?

Planlægning, kommunikation og samarbejde er nøgleordene i denne spændende stilling.

Deler du skolens kristne værdigrundlag, så læs stillingsbeskrivelsen på www.stubbekoebingefterskole.dk

Ansøgningsfrist 20. februar

STUBBEKØBING
EFTERSKOLE

Fri Fagskole

Nyhed i 2026 Danmarks første kristne Fri Fagskole ved Løgumkloster Efterskole. Et praktisk og meningsfuldt alternativ til den klassiske efterskole.

Hvad er Fri Fagskole?

- En kostskoleform, der ligner efterskolen.
- For elever, der har afsluttet 9. eller 10. klasse.
- En skoleform, hvor du lærer med hænder og krop i stedet for kun med hovedet.
- Mulighed for flere ugers praktik.
- Faguddannede undervisere.
- Undervisning, der retter sig mod praktiske uddannelser og erhverv.



VIDSTE DU

Du kan både vælge at gå på Fri Fagskole på 10. og 11. årgang.

VIDSTE DU

Et år på Fri Fagskole kan erstatte Grundforløb 1 på en erhvervsuddannelse. Man kan også fortsætte på gymnasiet efter Fri Fagskole.

HÅNDVÆRK

Vil du udrette noget med hænderne og prøve kræfter med nogle af de helt klassiske håndværksfag?



CARE

Vil du gerne arbejde med mennesker, fx i en børnehave, på et plejehjem eller i sundhedssystemet?



DESIGN & MAKER

Vil du gerne designe og skabe noget unikt? Det kan være inden for tekstil og beklædning, brugskunst og grafisk design.



GASTRO & EVENT

Vil du gerne stå i et køkken, eller vil du hellere ud blandt gæsterne?



Du kan ansøge om optagelse på Løgumkloster Efterskole her



**Løgumkloster
efterskole
og fri
fagskole**



COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

Store lejligheder i Aarhus



Ladestander og gratis parkering



Solrig altan og grønne områder



Gratis nyttehaves og plads til husdyr



Lynhurtigt fibernet



Priser fra 6.850 kr.



Hejredalsparken.dk

Vi har boligerne — Kom med din hverdag



GAMMELBRO

Aalborg Frimenighed søger præst

Vi er en kirke i en **positiv udvikling** i Aalborg - og vi har et **stort hjerte** for Jesus, hinanden og for byen.

Vi drømmer om at nå **endnu længere**.

Stillingen er **50 % i ansættelsesgrad**.

Vi ønsker trinvist at opnormere den yderligere.

Du behøver ikke være cand.theol.

Din **profil** er vigtigere.

Se aafm.dk.

Ansøgningsfrist: **20. februar**



HERAGÅRDEN

Heragården er et botilbud for dig med autisme, der ønsker et meningsfuldt liv
Vi arbejder ud fra det kristne livs- og menneskesyn

Heragården | Koustrup Alle 15B | Lind | 7400 Herning | +45 96 27 31 00 | post@heragaarden.dk | Heragaarden.dk



Er du Videbæk Kristne Friskoles nye skoleleder?

Har du lyst til at stå i spidsen for en veldrevet friskole med stærke værdier og høj faglighed?

Brænder du for at samle, inspirere og udvikle et engageret medarbejderteam — og skabe de bedste rammer for elevernes læring, trivsel og dannelse?

Så er du måske den skoleleder, vi søger. Du kan se mere på skolens hjemmeside

 vkf.dk/job-praktik/stillingsopslag/



Videbæk
Kristne Friskole



Kresten Reuss
Krogh-Schmidt
MentalTouch

Kontakt Kresten Reuss Kragh-Schmidt på +45 2968 9668 eller kresten@mentaltouch.dk for yderligere oplysninger.

Du kan også kontakte formand for Videbæk Kristne Friskoles bestyrelse Peter Sejergaard på +45 6091 7326.



MALERFIRMAET

penta a|s

malerfirmaetpenta.dk

**TRO & MISSION**

Udgives af Luthersk Mission,
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
dml@dml.dk / 48 20 76 60
www.dml.dk

TRYK

Jørn Thomsen Elbo
Oplag 2.600
ISSN 2446-4147
ISSN 1601-975X (Tro & Mission online)

ANSV. REDAKTØR

Morten Holgård Tychsen
mht@dml.dk / 28 95 65 03

REDAKTION

Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Cecilie Ravn Lind, grafiker
Ivan Bach Jakobsen, konsulent

Ideer og artikelforslag modtages gerne på
tm@dml.dk.

Magasinets indhold er ikke nødvendigvis
udtryk for LM's ledelses holdninger.
Bibelicitater er fra den autoriserede
oversættelse, © Det Danske Bibelselskab
1992.

ABONNEMENT

Danmark: 450 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 225 kr. pr. år.
Netabonnement: 225 kr. pr. år (unge
under 30 år: 125 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke
er tilmeldt betalingsservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både
gammel og ny adresse.

ANNONCER

Annoncer til næste nummer skal være
redaktionen i hænde senest tirsdag den
24. februar 2026.
Se priser og betingelser på troogmission.dk.

NÆSTE NUMMER

Tro & Mission nr. 3/2026 udkommer 6.
marts.

KODE TIL TRO & MISSION ONLINE

1. kvartal 2026: T&M-1kvt2026
4. kvartal 2025: 2025@T&M-4

STØT LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til
konto 2230 - 0726496390 eller via
MobilePay 66288.
Se også dml.dk/stot.

**MIRIAM A. MYHRE**

SEKRETARIATSLÉDER
MMY@DML.DK

JEG GLÆDER MIG OVER VILLIGHED OG OPBAKNING

Hvad laver du lige for tiden?

Lige for tiden fylder vores landsmøde den 9. maj rigtig meget. Hjemmesiden og alt, hvad dertil hører, skal blive klar. Samtidig fylder ansættelsesamtaler med kommende volontører. Det er så glædeligt at møde unge, der vil rejse ud for at fortælle om Jesus på mange forskellige måder.

Hvad er dine planer for den kommende tid?

Mens jeg skriver dette, er vinterferien forude. Der ser jeg frem til, at vi kan være sammen som familie. Vinterferien er jo den eneste ferie ud over julen, hvor der ikke er lejre eller forventninger om rejser. Så der er tid til at futte rundt derhjemme med mine nærmeste. Det glæder jeg mig meget til.

Er der noget, der har glædet dig særligt på det seneste?

Det har glædet mig, at de foredragsholdere, som vi spurgte om at komme og holde oplæg på vores landslederkursus den 16. januar 2027, alle har sagt "ja" på nær én – og det var kun fordi, han var forhindret. Jeg er taknemmelig over villighed og opbakning

Er der et forbøns- eller takkeemne, du gerne vil dele?

Tak for alle de gaver, som LM'ere har givet til arbejdet. Den opbakning og missionsiver, det viser, er til stor glæde for mig.

Jeg har nok særlig et ønske om forbøn for vores børn og unge. Jeg har selv tre mellem 18 og 21 år. At de må eje en personlig tro på Jesus og nå hele vejen hjem – at vi alle må det.

Hvad laver du i fritiden?

Jeg nyder gåture, brætspil, gode snakke og holdtræning i fitness-centeret – der skal man ikke tænke, men bare lade kroppen arbejde.

Er der et bibelvers, du er særligt glad for?

Der er to vers, jeg vender tilbage til igen og igen – for de holder i liv og død: *Lovet være Herren dag efter dag, Gud bærer os, han er vor frelse. Gud er for os en Gud til frelse, hos Gud Herren er der vej ud af døden* (Sl. 68, 20-21).



TEMA: DEN FORFULGTE KIRKE

Jesus er kilde til glæde, fred og lykke i et menneskes liv. Alligevel er livet med Jesus også forbundet med modstand fra omverdenen. Nogle kristne oplever så meget forfølgelse, at man knap nok kan forstå det. De hånes, undertrykkes, trues og overfaldes. Nogle mister endda livet – bare fordi de er kristne.

I Danmark og i Vesten er modstan-

den ikke den samme, men den er ikke fraværende.

Når vi møder modstand, må vi lære udholdenhed og trofasthed fra vores brødre og søstre, som hver dag må lide for deres tro. Vi må lide sammen med dem, for gennem Jesus er vi forbundet med alle andre troende – også de forfulgte.



Flere gange har jeg hørt forfulgte sige: 'Alt, hvad jeg må betale, blegner i forhold til det, Gud har givet mig.'